

Sygn. akt V CSK 269/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa R. G.

przeciwko M. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 lutego 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800 (tysiąc
osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżący wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania motywował istnieniem zagadnienia prawnego dotyczącego zakresu obowiązków przewodniczącego przy przeprowadzaniu przesłuchania informacyjnego stron (art. 212 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawy Kodeks postępowania cywilnego z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego i niektórych ustaw, Dz. U. z 2011 r., Nr 233, poz. 1381).

Zagadnienie prawne jest to zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Do Sądu Najwyższego należy ocena, czy wskazywane przez skarżącego zagadnienie prawne rzeczywiście nim jest i czy jest na tyle istotne, aby skarga kasacyjna została rozpoznana przez ten Sąd.

Powołanie się na wystąpienie zagadnienia prawnego wymaga, obok sformułowania tego zagadnienia, także przytoczenia związanych z nim konkretnych przepisów prawnych, wskazania dlaczego jest ono istotne oraz przedstawienia argumentacji wskazującej na rozbieżne oceny prawne (por. postanowienie z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). W skardze kasacyjnej ograniczono się do sformułowania zagadnienia prawnego, nie wskazując na żadne

przepisy budzące poważne wątpliwości lub wywołujące rozbieżności w orzecznictwie sądów.

W orzecznictwie jednolicie przyjmuje się, że uzasadniona potrzeba udzielania pouczeń występuje wówczas, gdy w procesie czynności podejmuje osoba nieporadna lub niemająca dostatecznej znajomości prawa; udzielenie pouczenia ma zapobiec wówczas nierówności między podmiotami postępowania, nie może natomiast naruszać bezstronności sądu (zob. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2011 r., I UK 293/10, niepubl. oraz z dnia 10 maja 2013 r., I CSK 495/12, niepubl.). Jednocześnie wskazuje się, że zarzut uchybienia art. 212 k.p.c. sprowadzający się do nieudzielenia stronie przez przewodniczącego pouczenia procesowego może być usprawiedliwioną podstawą skargi kasacyjnej tylko zupełnie wyjątkowo, kiedy stopień złożoności sprawy jest taki, że uzasadnia przekonanie, iż nieudzielenie stronie pomocy prawnej naruszałoby zasady równości na tyle, że mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2001 r., IV CKN 238/00, nie publ.).

Wobec powyższego, przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt. 1 k.p.c. nie została w sposób właściwy wykazana.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia – z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).